

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 290/2023
22.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Драгише Милутиновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину К бр. 32/22 од 23.05.2022. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 бр. 127/22 од 16.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 22. марта 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Драгише Милутиновића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину К бр. 32/22 од 23.05.2022. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 бр. 127/22 од 16.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину К бр. 32/22 од 23.05.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. у вези члана 61. КЗ, за које дело је осуђен на новчану казну у износу од 120.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од четири месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде, а уколико не плати новчану казну у том року, иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може трајати дуже од шест месеци.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, те да надоканади трошкове кривичног поступка тужиоцима ББ и ВВ, с тим што ће суд о висини ових трошкова одлучити посебним решењем.

Оштећени ББ и ВВ упућени су на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, сходно одредби члана 258. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 бр. 127/22 од 16.12.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Драгише

Милутиновића, а пресуда Основног суда у Параћину К бр. 32/22 од 23.05.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Драгиша Милутиновић, због повреде закона, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или да преиначи побијане пресуде тако што ће одбити приватну тужбу.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да су нижестепене пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП.

С тим у вези, у захтеву се наводи да је приватни тужилац ГГ у току поступка преминуо, да његови правни следбеници – супруга и син, у смислу члана 57. ЗКП имају право да преузму кривично гоњење дајући изјаву да остају при поднетом предлогу, односно приватној тужби, те да у конкретном случају ову „изјаву“ нису дали ни супруга, а ни син покојног приватног тужиоца, већ пуномоћник, који није био овлашћен да да такву изјаву. Стога је према наводима захтева кривични поступак против окривљеног вођен без захтева овлашћеног тужиоца, а на који начин је нижестепеним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП.

По оцени Врховног касационог суда, изложени наводи захтева за заштиту законитости су неосновани. Ово стога што је исту повреду закона бранилац окривљеног истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а Виши суд у Јагодини, као другостепени, оценио је ове жалбене наводе неоснованим и о томе на страни два став пет и шест и страни три став један своје одлуке изнео довољне и јасне разлоге, које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, те на њих у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, упућује.

Из наведених разлога, налазећи да нижестепеним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, на коју се поднетим захтевом за заштиту законитости неосновано указује, Врховни касациони суд донео је одлуку као у изреци пресуде.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић